

اثر متیلژاسمونات، اتیلن و بر همکنش آنها بر جوانه زنی بذر و برخی پارامترهای

بیوشیمیایی دانه رست‌های کلزا (*Brassica napus L.*)ندا حسیبی^۱، خسرو منوچهری کلاتری^۱، مریم مظاہری^۲ و عقت السادات احمدی موسوی^۳

۱- کرمان، دانشگاه شهید باهنر کرمان، دانشکده علوم، بخش زیست‌شناسی

۲- به، دانشگاه پیام نور

۳- اصفهان، دانشگاه پیام نور

۴- کرمان، مرکز بین‌المللی علوم تکنولوژی پیشرفته و علوم طبیعی

تاریخ دریافت ۸۵/۵/۲۸ تاریخ پذیرش: ۸۶/۴/۹

چکیده

ژاسموناتها (ژاسمونیک اسید و متیل استر آن، متیلژاسمونات) گروه جدیدی از تنظیم کننده‌های رشد گیاهی محسوب می‌شوند که در بسیاری از مراحل فیزیولوژیکی گیاه شرکت کرده و نقش دفاعی در گیاه ایفا می‌کنند. در این تحقیق اثر متیلژاسمونات و اتیلن بر روی جوانه زنی بذر و نقش آن بر پراکسیداسیون لیپیدها، مقدار کلروفیل a، b و کلروفیل کل، کاروتینوئید و پروتئین دانه رست کلزا مورد بررسی قرار گرفت. بذرهای کلزا در گلدانهای حاوی ماسه، رس و خاک برگ به نسبت ۱ به ۱ به ۲ کاشته شد. دانه رست‌های ۱۳ روزه بمدت ۳ روز با متیلژاسمونات (M₁₀₀) محلول پاشی شد و سپس بمدت ۴۰ ساعت تحت تیمار اتیلن (۵۰ و ۷۰ ppm) قرار گرفت. دانه رستهای شاهد با آب مقطر محلول پاشی شد. آنالیز داده‌ها از طریق نرم افزار SPSS و Mstatc و مقایسه میانگین‌ها با آزمون LSD انجام گرفت. نتایج حاصل از بررسی جوانه زنی نشان داد که متیلژاسمونات، باعث کاهش جوانه‌زنی شده و تیمار اتیلن باعث افزایش جوانه زنی می‌شود. در تیمار توام اتیلن و متیلژاسمونات، اتیلن تا حدودی اثر بازدارنده‌گی متیلژاسمونات را بر طرف نمود. همچنین نتایج حاصل از بررسی دانه رست نشان داد که افزایش پراکسیداسیون لیپید که در دانه رست تحت تیمار اتیلن مشاهده می‌شود در تیمار با متیلژاسمونات کاهش معنی داری نشان می‌دهد که نشان دهنده کاهش خسارت اکسیداتیو در این گروه می‌باشد. مقدار کلروفیل a، b و کلروفیل کل و پروتئین طی تیمار اتیلن کاهش یافته اما تیمار با متیلژاسمونات از کاهش این پارامترها در دانه رست تحت تیمار با اتیلن جلوگیری می‌کند. بیشترین مقدار کاروتینوئید در تیمار توام اتیلن و متیلژاسمونات دیده می‌شود. حاصل آنکه متیلژاسمونات باعث محدود شدن جوانه زنی بذر می‌شود، اما در مراحل بعدی رشد دانه رست باعث بهبود وضع دانه رست تحت تیمار با اتیلن خواهد شد.

واژه‌های کلیدی: اتیلن، جوانه زنی، خسارت اکسیداتیو، متیلژاسمونات، کلزا

* نویسنده مسئول، تلفن تماس: ۰۳۴۱-۳۲۲۰۳۰، پست الکترونیک: Email: n_hasibi@yahoo.com

مقدمه

یک ماده معطر از اسانس یاسمن (*Jasmonium grandiflorum*) و چند گونه دیگر جدا کردند [برگرفته از منابع ۹ و ۲۷]. در ابتدا ژاسموناتها بعنوان بازدارنده رشد شناخته، اما امروزه بدلیل قابلیت آن در افزایش بروز

ژاسموناتها ترکیبات غیر اشبع مشتق شده از سیکلопپتان لینولنیک اسید می‌باشند و ساختمانی شبیه به ایکوزانوئیدها در پستانداران دارند[۱۹]. داموئل و همکاران در سال ۱۹۶۲ اولین کسانی بودند که متیل استر ژاسمونیک اسید را بعنوان

۱ - ۲ منتقل گردید برای هر تیمار ۳ گلدان بعنوان ۳ تکرار در نظر گرفته شد. بعد از گذشت ۱۳ روز از جوانه‌زنی بذر ابتدا بمدت ۳ روز با متیل ژاسمونات (M₁₀₀) در اوخر روز محلول پاشی شد، به قدری که سطح برگ خیس شود و دانه رست‌های شاهد با آب مقطر محلول پاشی شوند.

بعد از آن جهت تیمار اتیلن به مخزن‌هایی به ابعاد $45 \times 40 \times 90$ سانتی‌متر از جنس PMMA (هوابندی شده) منتقل شدند. قبل از تیمار حجم اتیلن مخزن‌ها تعیین شد و حجم گلدان‌ها از آنها کسر گردید. پس از بسته شدن درب مخزن‌ها توسط سوباسیلی که در روی درب مخزن نصب شده بود اتیلن در سه سطح (۵۰ و ۷۰ و ۱۰ ppm) با استفاده از سرنگ به درون مخزن‌ها تزریق گردید. تیمار دهی بمدت ۴ ساعت ادامه داشت و هر ۲۴ ساعت به منظور هوادهی مخزن مدت ۱۰ دقیقه درب مخزن‌ها باز و دوباره درب آنها محکم بسته شد و اتیلن با همان غلظت ذکر شده مجدداً "تزریق گردید.

تیمارهای مورد استفاده عبارت بودند از:

۱ - شاهد: که با آب مقطر بمدت ۳ روز محلول پاشی شد.

۲ - ppm: که با آب مقطر بمدت ۳ روز محلول پاشی شد و سپس بمدت ۴۰ ساعت تحت تیمار ۵۰ ppm اتیلن قرار گرفت.

۳ - ppm: که با آب مقطر بمدت ۳ روز محلول پاشی شد و سپس بمدت ۴۰ ساعت تحت تیمار ۷۰ ppm اتیلن قرار گرفت.

۴ - MeJa: که با متیل ژاسمونات با غلظت ۱۰۰ میکرو مول بمدت ۳ روز محلول پاشی شد.

۵ - ppm + MeJa: که با متیل ژاسمونات با غلظت ۱۰۰ میکرو مول بمدت ۳ روز محلول پاشی شد و سپس بمدت ۴۰ ساعت تحت تیمار ۵۰ ppm اتیلن قرار گرفت.

ژنهای اختصاصی در گیاهان مورد توجه واقع شده است [۱۰]. گزارش شده است که این ترکیبات خسارات ناشی از سرما، کم آبی و ... را کاهش می‌دهند [۱۷ و ۳۱].

تنش‌های محیطی همچون یخ زدگی، خشکی، استرس آبی باعث ایجاد یکسری پیامبرهای ثانویه می‌شوند که در نهایت در تولید اتیلن در گیاه نقش دارند [۱۳]. اتیلن باعث کاهش رشد، کاهش فتوستنتز، پیری زودرس و مرگ سلولی می‌شود [۲۸]. گزارش شده است که تنشهای محیطی همچون اوزون منجر به تشکیل گونه‌های اکسیژن فعال می‌شود و این گونه‌های اکسیژن فعال اتیلن تولید می‌کنند. اتیلن ایجاد شده نیز باعث افزایش تولید گونه‌های اکسیژن فعال شده و در نهایت باعث مرگ سلولی می‌شود، این در حالیست که متیل ژاسمونات از اثر اتیلن بر تشکیل گونه‌های اکسیژن فعال جلوگیری می‌کند [۳۰]. متیل ژاسمونات مقدار تجمع مالون دالائید حاصل از پراکسیداسیون لیپیدهای غشا را تحت شرایط تنش کاهش می‌دهد [۱۶]. تنش‌های محیطی باعث خسارت به گیاه و کاهش محصول می‌شود. با توجه به اینکه همه این تنش‌ها باعث ایجاد تنش اکسیداتیو و تولید اتیلن می‌شوند، بنابراین برای روش شدن تاثیر متیل ژاسمونات بر کاهش خسارت ایجاد شده توسط اتیلن و ایجاد مقاومت در گیاه کلزا، متیل ژاسمونات و اتیلن بصورت برون زا مورد استفاده قرار گرفت و پارامترهایی همچون رنگیزه‌های فتوستنتزی، مقدار مالون دالائید و پروتئین اندازه گیری شد.

مواد و روشها

در این تحقیق از گیاه کلزا (*Brassica napus L.*) استفاده شد. بذرهای این گیاه از مرکز تحقیقات کشاورزی کرج تهییه گردید.

کشت و تیمار گیاه:

پس از جدا کردن بذرهای یکسان از نظر اندازه، این بذرها به گلدان‌های حاوی ماسه، رس و خاک برگ به نسبت ۱ -

برای اندازه گیری مقدار پروتئین از روش لوری استفاده شد [۲۰] و برای رسم منحنی استاندارد آلبومین گاوی مورد استفاده قرار گرفت. نتایج بر اساس میلی گرم به گرم وزن تر گزارش شد.

سنجدش پراکسیداسیون لیپید:

طبق این روش ۰/۲ گرم از بافت تازه برگ وزن و در هاون چینی حاوی ۵ میلی لیتر تری کلرو استیک اسید (TCA) ۱/۰ در صد سائیده شد. عصاره حاصل با سانتریفوژ بمدت ۵ دقیقه در g ۱۰۰۰۰ سانتریفوژ شد. به ۱ میلی لیتر از محلول رویی حاصل از سانتریفوژ، ۴ میلی لیتر محلول TCA ۲۰ در صد که حاوی ۰/۵ در صد تیوباربیتوریک اسید (TBA) بود اضافه شد. مخلوط حاصل بمدت ۳۰ دقیقه در دمای ۹۵ درجه سانتیگراد حمام آبگرم حرارت داده شد. سپس بالفاصله در بین سرد و دوباره مخلوط بدمت ۱۰ دقیقه در g ۱۰۰۰۰ سانتریفوژ شد. شدت جذب ۵۳۲ این محلول با استفاده از اسپکتروفوتومتر در طول موج نانومتر خوانده شد. ماده مورد نظر برای جذب در این طول موج کمپلکس قرمز (MDA-TBA) است، جذب بقیه رنگیزه های غیر اختصاصی در ۶۰۰ نانومتر تعیین و از این مقدار کسر گردید. برای محاسبه غلظت MDA از ضریب خاموشی معادل $155 \text{ mM}^{-1} \text{ cm}^{-1}$ استفاده شد [۱۲].

محاسبه در صد جوانه زنی بذر تحت تیماراتین و متیل ژاسمونات

در این مرحله ابتدا کاغذ صافی را درون ظروف پتربی قرار داده پس از جدا کردن بذرها یکسان مقدار ۱۰ میلی لیتر از محلول مربوطه (آب مقطر و متیل ژاسمونات به غلظت $100 \mu\text{M}$) تهیه و به پتربیها اضافه شد در هر ظرف پتربی ۲۰ بذر یکسان کشت داده شد و برای هر تیمار ۳ تکرار تهیه شد. بذرها با فاصله روی کاغذ صافی درون ظروف پتربی قرار گرفت. پس از کاشت بذرها، پتربیها، بدون در، تحت شرایط نوری ۱۶/۸ ساعت (تاریکی / نور) در دمای ۲۵ ± ۲ درجه سانتیگراد بمدت ۳ روز در درون دسیکاتور

-۶ ppm + MeJa ۷۰: که با متیل ژاسمونات با غلظت ۱۰۰ میکرو مول بمدت ۳ روز محلول پاشی شد و سپس بمدت ۴ ساعت تحت تیمار ppm ۷۰ اتیلن قرار گرفت. بعد از اعمال تیمار سنجدش کلروفیل، کاروتوئید، پروتئین و بررسی پراکسیداسیون لیپیدها از نمونه ها انجام شد.

سنجدش میزان کلروفیل و کاروتوئید:

برای سنجدش میزان کلروفیل و کاروتوئید از روش Lichtenthaler (۱۹۸۷) [۱۸] استفاده شد. بر این اساس ۰/۲ گرم برگ تر با ترازوی دقیق آزمایشگاهی با دقیقه ۰/۰۰۱ گرم وزن شد و در هاون چینی که حاوی ۵ میلی لیتر استن ۸۰ درصد بود خوب سائیده شد. محتوای هاون روی کاغذ صافی واتمن شماره ۱ که در قیف شیشه ای قرار داشت ریخته و صاف گردید. سپس ۵ میلی لیتر دیگر استن به آن اضافه شد و حجم محلول به ۱۵ میلی لیتر رسانده شد. این محلول حاوی کلروفیل a, b و کاروتوئید است. ۳ میلی لیتر از این محلول در کووت ریخته شد و شدت جذب آن در طول موج های $646/8$ و $662/2$ و 740 نانومتر با استفاده از دستگاه اسپکتروفوتومتر خوانده شد. برای تنظیم دستگاه اسپکتروفوتومتر از استن ۸۰ درصد بعنوان شاهد استفاده شد. غلظت این رنگیزه ها با استفاده از فرمول های زیر محاسبه گردید:

$$\text{Chl.a (mg.ml}^{-1}\text{)} = 12/25 A_{662/2} - 2/79 A_{646/8}$$

$$\text{Chl.b(mg.ml}^{-1}\text{)} = 21/51 A_{646/8} - 5/10 A_{662/2}$$

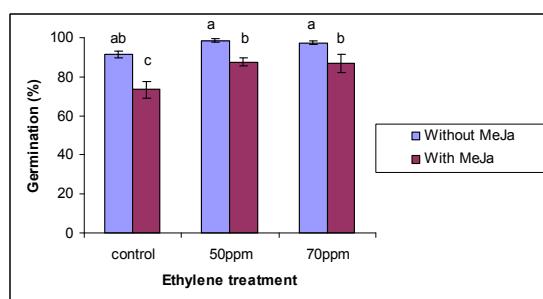
$$\text{Chl.T(mg.ml}^{-1}\text{)} = \text{Chl.a} + \text{Chl.b}$$

$$\text{Cx+c(mg.ml}^{-1}\text{)} = (1000 A_{450} - 1/8 \text{ Chl.a} - 85/02 \text{ Chl.b})/198$$

که در این فرمول Chl.T, Chl.b, Chl.a و Cx+c به ترتیب غلظت کلروفیل a, کلروفیل b, کلروفیل کل و کاروتوئیدها (شامل کاروتین ها و گرانتوفیل ها) می باشد. غلظت بر حسب $\mu\text{g/ml}$ عصاره گیاهی تعیین شد.

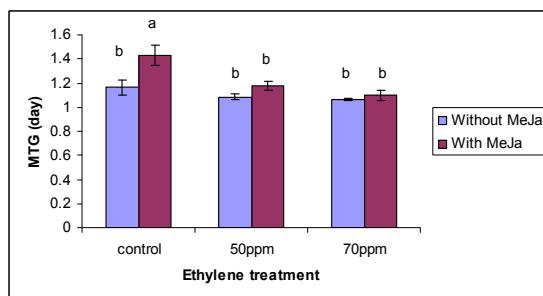
سنجدش پروتئین:

نتایج حاصل از تاثیر تیمارهای اتیلن، متیلژاسمونات و بر هم کنش این دو هورمون بر جوانه زنی بذرهای گیاه کلزا نشان می‌دهد که جوانه زنی در تیمار متیلژاسمونات نسبت به بذرهای شاهد، بطور معنی داری کاهش می‌یابد (نمودار ۱). در تیمار توان اتیلن و متیلژاسمونات، جوانه زنی نسبت به بذرهای تحت تیمار متیلژاسمونات، افزایش نشان می‌دهد. همچنین میانگین زمان لازم برای جوانه زنی در تیمار متیلژاسمونات افزایش یافت اما در تیمار توان اتیلن و متیلژاسمونات میانگین زمان لازم جهت جوانه زنی نسبت به بذرهای تحت تیمار محلول متیلژاسمونات، کاهش نشان می‌دهد (نمودار ۲).



نمودار ۱: اثر تیمار اتیلن و متیلژاسمونات بر درصد جوانه زنی دانه‌های گیاه کلزا

برای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. مقایسه میانگینها با آزمون LSD انجام گرفت و حروف غیرمشترک معرف تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد است.



نمودار ۲: اثر تیمار اتیلن و متیلژاسمونات بر میانگین زمان جوانه زنی دانه‌های گیاه کلزا

برای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. مقایسه میانگینها با آزمون LSD انجام گرفت و حروف غیرمشترک معرف تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد است. (MTG = میانگین زمان لازم برای جوانه زنی در دانه)

با حجم مشخص قرار گرفت و بمنظور جلوگیری از نشت گاز از کمی واژلین استفاده شد. پس از اطمینان از بسته بودن درب دسیکاتورها مقدار ۵۰ و ۷۰ ppm اتیلن با سرنگ از طریق سوباسیل هایی که نصب شده روی درب دسیکاتور بدرون آن تزریق گردید. جهت یکنواختی میزان اتیلن ورودی به دسیکاتور چندین بار سرنگ پر و خالی شد. تعداد بذرهای جوانه زده در هر پتری هر ۲۴ ساعت یک مرتبه شمارش و در صد جوانه زنی بذرها در هر پتری با استفاده از رابطه زیر بدست آمد [۱].

$$\text{جوانه زنی} = \frac{100 \times \text{تعداد کل بذرها}}{\text{تعداد بذر جوانه زده}} = \frac{\text{درصد}}{\text{در صد}}$$

محاسبه میانگین زمان لازم برای جوانه زنی MTG
(Mean of the required time for germination)

تیمار اتیلن و متیلژاسمونات:

برای محاسبه MTG از رابطه زیر استفاده شد [۱].

$$\text{MTG} = \frac{(N_1 T_1) + (N_2 T_2) + (N_3 T_3))}{N}$$

(MTG)

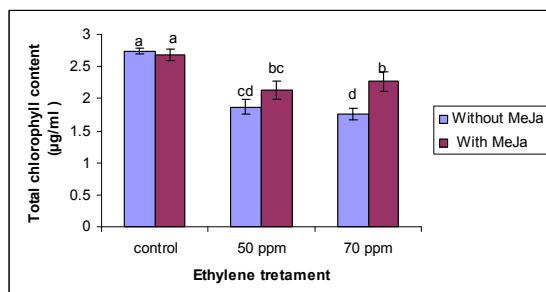
که در این فرمول N_1, N_2, \dots تعداد بذرهای جوانه زده در روز اول، دوم و ... است. T_1, T_2, \dots شمارش روز اول، دوم و ... است و N تعداد کل بذرهای جوانه زده می‌باشد.

محاسبات آماری:

آنالیز آماری در این پژوهش بر اساس طرح کامل تصادفی انجام شد. برای ارزیابی اثر دو تیمار بر صفت مورد نظر داده‌های بدست آمده با استفاده از نرم افزار SPSS و Mstatc تحت آنالیز واریانس دو طرفه قرار گرفت و مقایسه میانگینها با آزمون LSD و با ضریب اطمینان ۹۵ درصد انجام شد.

نتایج

مرحله جوانه زنی بذر گیاه کلزا:



نمودار ۵: اثر تیمار اتیلن و متیل‌ژاسمونات بر مقدار کلروفیل کل دانه رست کلزا

برای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. مقایسه میانگینها با آزمون LSD انجام گرفت و حروف غیرمشترک معرف تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد است.

مقدار کاروتینوئید دانه رست های کلزا تحت تیمار اتیلن، بطور چشمگیری بیشتر از شاهد است (شکل ۶). تیمار های مختلف اتیلن و متیل‌ژاسمونات نشان می دهد که مقدار کاروتینوئیدها در تیمار متیل‌ژاسمونات توأم با اتیلن نسبت به تیمار اتیلن با همان افزایش چشمگیری دارد.

پراکسیداسیون لیپیدها:

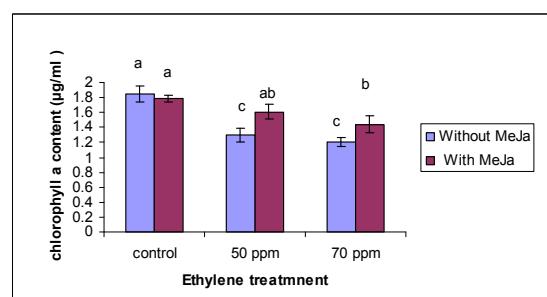
مالون دآلدئید شاخصی از پراکسیداسیون لیپیدها در نظر گرفته شده است. در این آزمایش افزایش مقدار مالون دآلدئید تحت تیمار اتیلن معنی دار است و بیشترین مقدار در دانه رست هایی مشاهده می شود که تحت تیمار ۷۰ ppm اتیلن قرار داشتند، که در مقایسه با دانه رست های تحت شرایط عادی (گروه شاهد) حدود ۶۰ درصد بیشتر است. کاربرد متیل‌ژاسمونات باعث کاهش مقدار پراکسیداسیون لیپیدها و در نتیجه کاهش معنی دار مقدار مالون دآلدئید در دانه رست های تحت تیمار اتیلن در مقایسه با همان تیمار بدون متیل‌ژاسمونات شد که نشان دهنده خسارت اکسیداتیوی کمتر در دانه رست های تیمار شده با متیل‌ژاسمونات است (نمودار ۷).

مقدار پروتئین:

نتایج حاصل از اندازه گیری پروتئین نشان می دهد که مقدار پروتئین موجود در دانه رست های تحت تیمار اتیلن

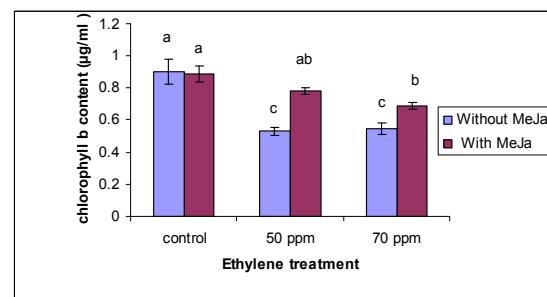
مقدار کلروفیل و کاروتینوئید:

مقدار کلروفیل a و کلروفیل b در دانه رست های کلزا تحت تیمار اتیلن کاهش معنی داری در مقایسه با دانه رست هایی تحت شرایط عادی می شود، شد. اتیلن کلروفیل کل را هم در مقایسه با شاهد کاهش می دهد (نمودارهای شماره ۳، ۴ و ۵). کاربرد متیل‌ژاسمونات با غلظت $100 \mu\text{M}$ در دانه رست های تحت تیمار اتیلن باعث افزایش معنی دار مقدار کلروفیل a، b و کلروفیل کل در مقایسه با تیمار اتیلن بدون متیل‌ژاسمونات می شود.



نمودار ۳: اثر تیمار اتیلن و متیل‌ژاسمونات بر مقدار کلروفیل a دانه رست کلزا

برای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. مقایسه میانگینها با آزمون LSD انجام گرفت و حروف غیرمشترک معرف تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد است.



نمودار ۴: اثر تیمار اتیلن و متیل‌ژاسمونات بر مقدار کلروفیل b دانه رست کلزا

برای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. مقایسه میانگینها با آزمون LSD انجام گرفت و حروف غیرمشترک معرف تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد است.

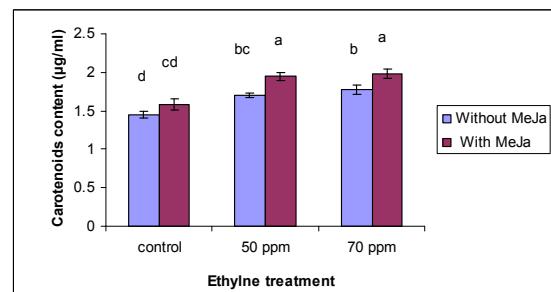
برای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. مقایسه میانگینها با آزمون LSD انجام گرفت و حروف غیرمشترک معرف تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد است.

بحث و نتیجه گیری

گزارشات متعددی وجود دارد که اتیلن در جوانهزنی دانه نقش دارد. Atta-Aly گزارش داده است که سرعت جوانهزنی در بذرهای تیمار شده با اتیلن افزایش می‌یابد [۵]. Ajmal khan و همکاران در سال ۲۰۰۴ گزارش داده‌اند که تیمار بذرهای *Ceratoides lanata* با اتیلن، تنش ناشی از شوری را روی جوانه زنی کاملاً بهبود می‌بخشد [۳].

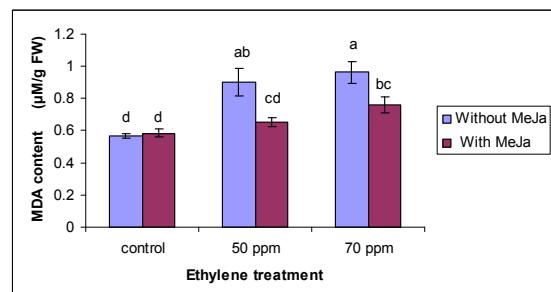
گزارش شده است که متیل‌ژاسمونات باعث مهار تولید اتیلن شده و از این طریق جوانهزنی را کاهش می‌دهد [۲۴]. در تحقیقی دیگر اثر متیل ژاسمونات روی جوانه زنی آفتابگردان مشابه با اثر ABA روی جوانه زنی دانه ارزیابی شده است [۷]. همانطور که نمودار ۱ و ۲ نشان می‌دهد، بطور کلی تیمار با متیل‌ژاسمونات باعث کاهش معنی‌داری درصد جوانه زنی می‌شود، اما میانگین زمان لازم برای جوانهزنی را در این پژوهش تغییر نمی‌دهد. گزارش شده است که کاهش مقدار اتیلن می‌تواند بدلیل کاهش مقدار آمینوسیکلوبروپان کربوکسیلیک اسید (ACC) در بافت لپهی تیمار شده با متیل‌ژاسمونات باشد [۲۴]. نتایج مشابهی در بذرهای کاهو، آفتابگردان، تاج خروس، ترب و کتان دیده شده است [۱۴، ۱۵، ۲۴ و ۷]. گزارشهای مبنی بر این وجود دارد ژاسمونات با اثر بر ACC اکسیداز مایع تبدیل به اتیلن می‌شود، اما اثر آن بر ACC ستاز نسبت به ACC اکسیداز بیشتر است [۲۴]. در نتیجه کاهش در درصد جوانه زنی در تیمارهای توانم متیل‌ژاسمونات و اتیلن احتمالاً ناشی از اثر متیل‌ژاسمونات بر ACC ستاز و ACC اکسیداز می‌باشد. متیل ژاسمونات با مهار بیوستز اتیلن، باعث کاهش میزان اتیلن تولیدی در بذرها می‌گردد و این کاهش باعث مهار جوانه زنی می‌شود [۲۴] البته

کاهش معنی داری نسبت به دانه رستهای شاهد دارد (نمودار ۸). تیمار توان اتیلن و متیل‌ژاسمونات باعث تعدیل کاهش مقدار پروتئین شد که این افزایش نسبت به تیمار اتیلن با ضریب اطمینان ۹۵ درصد معنی دار است.



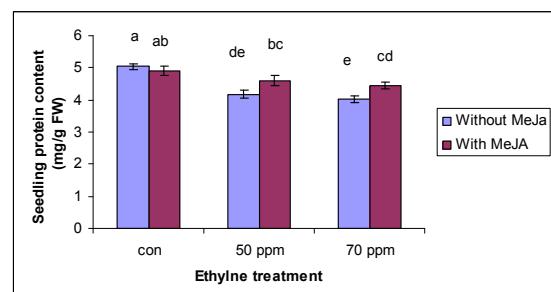
نمودار ۶: اثر تیمار اتیلن و متیل‌ژاسمونات بر مقدار کاروتینوئید دانه رست کلزا

برای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. مقایسه میانگینها با آزمون LSD انجام گرفت و حروف غیرمشترک معرف تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد است.



نمودار ۷: اثر تیمار اتیلن و متیل‌ژاسمونات بر مقدار مالون دالدیید دانه رست کلزا

برای هر تیمار سه تکرار در نظر گرفته شد. مقایسه میانگینها با آزمون LSD انجام گرفت و حروف غیرمشترک معرف تفاوت معنی دار در سطح ۵ درصد است.



نمودار ۸: اثر تیمار اتیلن و متیل‌ژاسمونات بر مقدار پروتئین دانه رست کلزا

اما در تیمار توام باعث افزایش کاروتونئیدها می‌شود. بنابراین بمنظور می‌رسد کلزا برای اینکه خسارت حاصل از تنفس اکسیداتیو را کاهش دهد، بر میزان کاروتونئیدها خود افزوده تا بتواند اثرات ناشی از اتیلن را بهتر تحمل کند.

یکی از پاسخ‌های گیاهان به تنفس‌های محیطی افزایش سنتز پپتیدها و پروتئین‌ها است. این گروه شامل فیتوکلات‌ها، هوموفیتوکلات‌ها، متالوپروتئین‌های گیاهی، پروتئین‌های (Heat shock protein) HSP و آنزیم‌های دخیل در دفاع آنتی‌اکسیدانی می‌باشد [۲۶]. مشخص شده است که بعد از تیمار با اتفون (یک ترکیب آزاد کننده اتیلن) پروتئین‌هایی مشابه با پروتئین‌های حاصل از حمله پاتوژن به گیاه، تجمع پیدا می‌کند در حالی که پروتئین‌های مهم سلولی نظری رویسیکو بیشتر متلاشی می‌شود [۲۹]. در تحقیق حاضر مقدار پروتئین تحت تیمار اتیلن کاهش می‌یابد (نمودار ۸). بنابراین احتمال دارد که تخربی پروتئین، بیشتر از سنتز آن باشد و از آنجاییکه رویسیکو بیشترین مقدار پروتئین را در گیاه تشکیل می‌دهد، بنابراین چنانچه این پروتئین شکسته شود کاهش در مقدار پروتئین مشهود خواهد بود. تیمار روی دانه رست‌های تحت تیمار اتیلن با متیل‌ژاسمونات باعث تخفیف کاهش پروتئین می‌شود. از طرفی مشخص شده است که متیل‌ژاسمونات باعث افزایش آنزیم‌های آنتی‌اکسیدان در توت فرنگی [۳۱] و دانه رست ذرت [۱۷] می‌شود. بنابراین احتمال دارد که متیل‌ژاسمونات باعث سنتز بیشتر آنزیم‌های آنتی‌اکسیدانی در گیاهان تحت تیمار با اتیلن شده و در نتیجه از تخربی پروتئین‌های ضروری گیاه توسط اتیلن، جلوگیری کرده است.

در گیاه جعفری مشاهده شده است هنگامیکه در معرض اتیلن برونزا قرار گیرد مالون‌دالدئید افزایش می‌یابد [۲۲]. نمودار ۷ نیز افزایش معنی دار مقدار مالون‌دالدئید در دانه رست‌های تحت تیمار با اتیلن را نشان می‌دهد. اتیلن

گزارشی نیز وجود دارد که ژاسمونات‌ها با کاهش حساسیت دانه به ABA، جوانه زنی دانه را تحریک می‌کند [۱۰].

کلروزه شدن، پیری و ریزش برگ‌ها از نشانه‌های اتیلن می‌باشد. کلروزه شدن بدليل کاهش در رنگیزه‌های فتوستتری پدید می‌آید. نتایج تحقیق حاضر نشان داد که اتیلن موجب کاهش کلروفیل می‌شود. گزارشات مشابهی مبنی بر کاهش مقدار کلروفیل در دانه رست تربچه و گل کلم تحت تیمار اتیلن وجود دارد [۱۱، ۱۲، ۱۳]. مطالعه این اثر روی گل کلم در سال ۲۰۰۳ نشان می‌دهد که در تیمار گیاهان با اتیلن میزان کلروفیل a کاهش می‌یابد. کاهش در مقدار کلروفیل ناشی از تحریک کاتابولیسم کلروفیل و در نتیجه متلاشی شدن کلروفیل می‌باشد. اتیلن با تحریک فعالیت کلروفیلز و پراکسیداز باعث افزایش سرعت زردشدن کلم می‌شود [۱۱]. همچنین باعث کاهش کلروفیل مخصوصاً کلروفیل b در دانه رست تربچه شده است [۱۲]. سایر آنزیم‌های اکسیداتیو همانند کلروفیل اکسیداز و پراکسیداز در کاتابولیسم کلروفیل نقش دارند [۸ و ۱۱]. بنابراین کاهش مشاهده شده را شاید بتوان مربوط به افزایش فعالیت کلروفیلز و پراکسیداز دانست و "احتمالاً" در تیمار توام اتیلن و متیل‌ژاسمونات، متیل‌ژاسمونات از تاثیر اتیلن بر روی آنزیم‌های کلروفیلز و پراکسیداز جلوگیری می‌کند و گزارش‌های نیز وجود دارد مبنی بر این که اتیلن در بیوسنتر کاروتونئیدها نقش دارد، و جهش در رسپتور اتیلن باعث می‌شود که بیوسنتر کاروتونئیدها کاهش یابد [۴]. همچنین مقدار کاروتونئید در گیاهان تحت تیمار اتیلن، خشکی و دما نسبت به گیاهان تنها تحت تیمار خشکی و دما تفاوتی دیده نمی‌شود [۲۳]. در بعضی گیاهان مقدار کاروتونئیدها مخصوصاً "آنتراگزانتین و زاگزانتین در تیمار متیل‌ژاسمونات تغییری نمی‌کند [۲۱]. تیمار متیل‌ژاسمونات همچنین در دانه رست ذرت تحت تنفس کم آبی موجب افزایش کاروتونئیدها می‌شود [۱۷]. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که متیل‌ژاسمونات بtentهایی تأثیری بر مقدار کاروتونئیدها ندارد

چرب غیراشباع نسبت به اسیدهای چرب اشباع موجب پایداری غشا و کاهش پراکسیداسیون غشا می‌شود همچنین متیلژاسمونات در میوه گوجه فرنگی مانع فعالیت لیپوکسیژنаз و یا القاء سنتز لینولنیک اسید از لینولنیک اسید می‌شود [برگرفته از ۳۱].

در بررسی اثر متیلژاسمونات بر دانه رست‌های ذرت، دو واریته مقاوم و حساس تحت تنفس کم آبی مشاهده شده است که در واریته مقاوم، متیلژاسمونات فعالیت آسکوربیک اسید را افزایش می‌دهد. اما در واریته حساس تغییری ایجاد نمی‌شود. بنظر می‌رسد افزایش تحمل در واریته مقاوم نتیجه افزایش فعالیت آنزیم‌های آنتی‌اسیدانی بوسیله متیلژاسمونات است [۱۷]. در دانه رست‌های برنج تحت شرایط سرما، متیلژاسمونات باعث بقا بیشتر دانه رست‌ها شده و صدمات ناشی از سرما بر روی غشا و همچنین نشت یونی کاهش می‌یابد [۱۶]. در پیش‌تیمار متیلژاسمونات در گیاهان تحت تیمار با پاراکروات میزان بالای پراکسید هیدروژن و در نتیجه پراکسیداسیون لیپیدها کاهش یافته و میزان نشت یونی و مالون دآلدئید نیز کاهش نشان می‌دهد [۲۵]. نمودار ۷ نیز نشان می‌دهد که متیلژاسمونات افزایش پراکسیداسیون غشا در دانه رست‌های تحت تیمار اتیلن را کمتر می‌شود.

بنابراین نتایج حاصل نشان می‌دهد که متیلژاسمونات ممکن است با القا تعدادی از پروتئین‌های خاص غشا را در مقابل نتش محافظت کرده و اثرات ناشی از اتیلن بر پیری زودرس را بهبود بخشد.

همچنین باعث افزایش مالون دآلدئید در گیاهان تحت تیمار تنفس خشکی و دما نیز شده است [۲۳]. Munne-Bosch و همکاران در سال ۲۰۰۴ بیان کردند که اتیلن از طریق اثر بر گونه‌های اکسیژن فعال و کاهش دفاع آنتی‌اسیدانی باعث افزایش رادیکال‌های آزاد اکسیژن می‌گردد که نتیجه آن افزایش پراکسیداسیون لیپیدها و در نهایت مرگ سلولی است [۲۳].

همچنین بعضی از تنظیم‌کننده‌های رشد از جمله متیلژاسمونات روی سیستم آنتی‌اسیدانی تاثیر دارد. Wang در سال ۱۹۹۹ در بررسی گیاه توت فرنگی نشان داد که در تنفس کم آبی انواع گونه‌های اکسیژن فعال تشکیل می‌شود و فعالیت کاتالاز، سوپراکسید دیسموتاز و میزان آسکوربیک اسید کاهش، اما فعالیت پراکسیداز افزایش می‌یابد. اما تیمار همان گیاهان با متیلژاسمونات به طور محسوسی فعالیت کاتالاز و سوپراکسید دیسموتاز و میزان آسکوربیک اسید را افزایش و فعالیت پراکسیداز را کاهش می‌دهد که نشان دهنده فعال شدن سیستم آنتی‌اسیدانی در تیمار با متیلژاسمونات است. همچنین تیمار با متیلژاسمونات پراکسیداسیون لیپیدهای غشایی را کاهش می‌دهد [۳۱]. مطالعات انجام شده روی میوه سبز گوجه فرنگی نشان داده است که کاربرد متیلژاسمونات در میوه سبز گوجه فرنگی بیانی زیادی غلظت لینولنیک اسید را افزایش و مقدار لینولنیک اسید را کاهش می‌دهد که میزان افزایش محتوای لینولنیک اسید به لینولنیک اسید بین ۴/۵ تا ۷/۷ برابر است بنابراین متیلژاسمونات با افزایش اسیدهای

منابع

1. مهدویان، ک. ۱۳۸۵. تاثیر باندهای مختلف اشعه ماوراء بنشش بر عوامل فیزیولوژیکی و ریخت‌شناسی فلفل (*Capsicum annuum*). مجله زیست‌شناسی. (۱): ۴۳-۵۳.
2. Adachi, M., Tsuzuki, E. and Shimokawa, K. 1996. Effect of ethylene on degreening of intact radish (*Raphanus sativus L.*) cotyledons. *Scientia Horticulturae*. 65(1): 1-9.
3. Ajmal khan, M., Gul, B. and Weber, D. 2004.
- Action of plant growth regulation and salinity on seed germination of *Ceratoides lanata*. *Canadian Journal of Botany*. 82: 37-42.
4. Alba, R., Payton, P., Fei, Z., McQuinn, R., Debbie, P. and Martin, G. 2005. Transcriptome

- and selected metabolite analyses reveal multiple points of ethylene control during tomato fruit development. *The plant cell.* 17:2954-2965.
5. Atta-Aly, M. A., Brecht, J. K. and Huber, D. J. 2000. Ripening of fruit locule gel tissue in response to ethylene. *Postharvest Biology and Technology.* 19(3): 239-244
 6. Balota, M., Cristescu, C., Payne, W. A., Hekkert, S., Laarhoven, L. and Harren, F.J. 2004. Ethylene Production of Two Wheat Cultivars Exposed to Desiccation, Heat, and Paraquat-Induced Oxidation. *Crop Science.* 44:812-818.
 7. Corbineau, F., Rudnicki, R.M. and Come, D. 1988. The effects of methyl jasmonate on sunflower (*Helianthus annuus L.*) seed germination and seedling development. *Plant Growth Regulation.* 7: 157-169.
 8. Costa, M., Civello, P., Chaves, G. and Martinez, G. 2005. Effect of ethephon and 6-benzylaminopurine on chlorophyll degrading enzymes and a peroxidase-linked chlorophyll bleaching during post-harvest senescence of broccoli (*Brassica Oleraceae L.*). *Postharvest Biology and Technology.* 35: 191-199.
 9. Creelman, R. and Mullet, J. E. 1995. Jasmonic acid distribution and action in plants: regulation during development and response to biotic and abiotic stress. *Proceedings of the National Academy of Sciences.* 92: 4114-4119.
 10. Creelman, R. and Mullet, J.E. 1997. Biosynthesis and action of Jasmonate in plant. *Annu. Rev. Plant physiol. Plant Mol. Biol.* 48: 355- 381.
 11. Gong, Y. and Mattheis, J. 2003. Effect of ethylene and 1-methylcyclopropene on chlorophyll catabolism of broccoli florets. *Plant Growth Regulation.* 40(1): 33-38.
 12. Heath, R. L. and Packer, L. 1969. Photoperoxidation in isolated chloroplast. I Kinetics and stoichiometry of fatty acid peroxidation. *Arch, Biochem Biophys.* 125: 189-198.
 13. Jordan, W., Morgan, P. and Davenport, T. 1972. Water stress enhances Ethylene-mediated leaf abscission in Cotton. *Plant physiol.* 50:759-758.
 14. Kepczynski, J. and Bialecka, B. 1994. Stimulatory effect of ethephone, ACC, gibrellin A₃ and A₄₊₇ on germination of methyl jasmonate inhibited *Amaranthus caudatus L.* seeds. *Plant Growth Regulation.* 14: 211-216.
 15. Kepczynski, J., Bialecka, B. and Kepczynska, E. 1999. Ethylene biosynthesis in *Amaranthus caudatus* seeds in response to methyl jasmonate. *Plant Growth Regulation.* 28: 59-65.
 16. Lee, T., Lur, H., Lin, Y. and Chu, C. 1996. Physiological and biochemical changes related to methyl jasmonate induced chilling tolerance of rice (*Oryza sativa L.*) seedling. *Plant, Cell and Environment.* 19(1): 65.
 17. Li, L., Van Staden, J. and Jager, A.K. 1998. Effects of plant growth regulators on the antioxidant system in seedlings of two maize cultivars subjected to water stress. *Plant Growth Regulation* 25: 81-87.
 18. Lichtenthaler, H. K. 1987. Chlorophyll and carotenoids: pigments of photosynthetic biomembranes. *Method in Enzymology.* 148: 350-382.
 19. Liechti, R., Gefller, A. and Farmer, E. 2006. Jasmonate signaling pathway. *Science Stake.* 322:cm2
 20. Lowry, O. H., Roseberough, N. J., Farr, A. L. and Randall, R. J. 1951. Protein measurement with folin – phenol reagent. *Journal of Biology Chemistry.* 193: 265-275.
 21. Maksymiec, W. and Krupa, Z. 2002. Jasmonic acid and heavy metals in *Arabidopsis* plants- a similar physiological response to both stressors. *Journal of Plant Physiology.* 159: 509-515.
 22. Meirs, S., Philosophhadas, S. and Aharoni, N. 1992. Ethylene increased accumulation of fluorescent lipid-peroxidation products detected during Parsley by a newly developed method. *Journal of the American Society For Horticultural Science.* 117: 128-132.
 23. Munne-Bosch, S., Penuelas, J., Asensio, D. and Llusia, J. 2004. Airborne ethylene may alter antioxidant protection and Reduce tolerance of Holm Oak to heat and drought Stress. *Plant Physiology.* 136: 2937-2947.
 24. Nojavan-Asghari, M. and Ishizawa, K. 1998. Inhibitory effects of Methyl Jasmonate on the germination and ethylene production in Cocklebur Seeds. *Journal of Plant Growth Regulation.* 17: 13 – 18.
 25. Popova, L., Ananieva, V., Hristova, V., Christov, K., Georgieva, K., Alexieva, V. and Stoinova, Zh. 2003. Salicylic acid-and Methyl jasmonate-induced protection on photosynthesis to paraquat oxidative stress. *Bulg. J. Plant Physiol. Special issue.* 133–152.

26. Przymusinski, R., Rucinska, R. and Gwozdz, E. 2004. Increased accumulation of pathogenesis-related proteins in response of lupin roots to various abiotic stresses. Environmental and Experimental Botany. 52: 53-61.
27. Sembedner, G. and Parthier B. 1993. The biochemistry and the physiological molecular action of jasmonate. *Annu. Rev. plant physiol. Plant mol. Biol.* 44: 569-589.
28. Tang, D., M.Christiasen, K. and Innes, W. 2005. Regulation of plant disease resistance, stress responses, cell death and ethylene signaling in *Arabidopsis* by the EDR1 protein kinas. *plant physiology*. 138: 1018-1026.
29. Vera, P. and Conejero, V. 1990. Effect of ethephon on protein degradation and the accumulation of pathogenesis-related (PR) proteins in tomato leaf discs. *Plant Physiol.* 92: 227-233.
30. Wang, L.C., Li, H. and Ecker, J. 2002. Ethylene biosynthesis and signaling networks. *The plant cell.* S131-S151.
31. Wang, S.Y. 1999. Methyl jasmonate reduces water stress in strawberry. *Journal of plant growth regulation.* 18: 127-134.

The effects of methyl jasmonate, ethylene and their interaction on seed germination and some chemical parameters of canola (*Brassica napus L.*) Seedling

Hasibi N.^{1,2}, M. Kalantari Kh.¹, Mazaheri M.³, Ahmadi Mousavi E.⁴

1 - Biology Dept., Faculty of Science, Shahid Bahonar University, Kerman, I.R. of IRAN

2 - Payam noor University, Baft.I.R. of IRAN

3 - Payam noor University, Isfahan, I.R. of IRAN

4 - International center for science, High technology and environmental science Kerman, I.R. of IRAN

Abstract

Jasmonates (Jasmonic acid and its methyl ester, methyl jasmonate) are a new group of plant growth regulator that involve in many morphologyand physiological processes and have role of defense in plants. In this research the effects of methyl jasmonate and ethylene on seed germination and the effect of methyl jasmonate on lipid peroxidation and content of chlorophyll, carotenoids and protein were investigated in canola seedling. Seeds of *Brassica napus L.* were sown in plastic pots containing sand, clay and peat in proportion of 1:1:2. After 13 days, seedlings were sprayed with methyl jasmonate (100 µM) for 3 days then treated with ethylene (50, 70 ppm) for 40 hours. Control plants were sprayed with distilled water only. Data were analyzed using SPSS and Mstatc and averages were compared by LSD test. The results indicated that methyl jasmonate inhibited seed germination but ethylene induced seed germination. Our results also showed that ethylene neutralized effects of methyl jasmonate on inhibition of seed germination and methyl jasmonate mitigated ethylene-induced lipid peroxidation, revealing that less oxidative damage occurred in this group. Chlorophyll and protein content were significantly decreased under ethylene treatment but methyl jasmonate reverse these effects.Results suggested that methyl jasmonate inhibited seed germination but it improved seedling growth under ethylene treatment.

Keywords: *Brassica napus L.*, ethylene, germination, methyl jasmonate, oxidative damage